

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum I. Decretalium, Per quadraginta, & tres Titulos distributum, in
quo agitur De Constitutionibus, Seu Legibus universim ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1706

Articulus III. De his, qui possunt, vel non possunt beneficia renuntiare.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73031](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73031)

dine potestatis, derogari potest. Si autem resignatione, sine consensu Patroni, facta, per legitimum Superiorem admittatur, beneficium, alteri collatum sit, & renuntians moriatur, illud vacat per obitum resignantis; quia talis resignatio alteri nondum constituit jus irrevocabile; sic Azor *cit. q. 4.*

Similiter, in renuntiatione beneficij electivi, requiritur consensus eligentium, sine quo, *saltem subsequente*, fieri non potest in alterius gratiam; & rescindi potest. Sufficit autem consensus majoris partis, si fiat in utilitatem alicujus Ecclesiæ; si autem in utilitatem alterius, consensus debet esse omnium; sic Azor *cit.* Et quamvis *de jure* renuntiationem beneficij *reservati*, purè, & absolutè factam, Ordinarij possint admittere; non tamen possunt conferre alteri; quia renuntiatio non tollit *reservationem*; quamvis Azor *cit.* referat constitutionem Innocentij VIII. (quæ incipit: *sicut bonus pastor*) qua revocat omnes facultates resignandi beneficia *reservata*.

2072. Ad 2. R. inter beneficia, *quæ renuntari non possunt*, numerari 1. beneficium *litigiosum*, pendente lite super beneficio; *arg. totius tit. ff. & C. de Litigiosis*: 2. beneficium *unitum*, etiam antequam unio sortiatur effectum; 3. beneficium *in commendam temporalem* datum, donec Ecclesiæ de Rectore provideatur per c. *Nemo, de elect. in 6.* aliud est, si illi sit commendatum perpetuè; quia tunc habet jus in re; 4. *pensiones datas* jure, ac *titulo beneficij Ecclesiastici*. Loquimur autem de beneficio viventis, absque ejus præjudicio, alteri sic unito, ut unio, mortuo beneficiario, vel aliter vacante beneficio, effectum sortiatur. Sic enim is, cui unitum est, per unionem habet jus ad rem quæsitum; cui beneficiatus præjudicare non potest, cedendo jus suum alteri; quia sic unionis effectus, vel omnino impediti, vel nimium suspendi posset, contra intentionem unionentis; & dispositionem Tridentini, *sess. 23. c. 18. de reform. ibi: nec per resignationem ipsorum beneficiorum uniones, & applicationes suspendi, vel ullo modo, possint.*

2073. Præter hæc not. si beneficiatus facultatem renuntiandi beneficio, alteri taliter unito, petat ab eo, qui renuntiationem, e-

tiam in favorem tertij, admittere potest, requiri, quòd exprimat *unionem factam*; alias admissionem fore nullam, cum admittens, ubi non exprimit, non intendat supplicanti conferre gratiam, *cum præjudicio tertij*, de quo nulla mentio in Supplicatione præcessit. Et ideo renuntians, facta taliter invalidè renuntiatione, vi hujus non amittit jus beneficij, quod habuit; licèt, si, *sciens nullitatem renuntiationis*, propter eum defectum, nihilominus unionis mentionem suppressit, in pœnam eo privari possit, aut privetur: si verò Pontifex resignationem beneficij, sic uniti, in favorem tertij factam, cum expressione illius unionis admittat, unionem non extingui, sed suspendi ad tempus mortis Resignatarij. Nam talis admissio, cum respectu tertij contineat odium, seu gravamen, exponi debet minori damno tertij, quo potest; nisi admittens expressè simul, vel omnino tolleret vinculum unionis; vel facultatem tribueret, etiam Resignatario, pariter *sic* renuntiandi.

ARTICULUS III.

De his, qui possunt, vel non possunt beneficia renuntiare.

2074. Omnes *regulariter*, ex justa causa, possunt dimittere sua beneficia, si ipsis, & non alteri, jus in eis sibi quæsitum habent; id, quod procedit in qualibet dignitate Ecclesiastica, etiam Archi-Episcopali, Cardinalitia, imò & Papali, ut constat *ex c. 1. h. t. in 6.* Papalis autem resignatio, non indiget superioris admissione, cum Superiorem non habeat, *gloss. in cit. c. 1. V. Videbantur.* Dixi *regulariter*; nam in quibusdam fallit, nec omnes æque facillè audiuntur. Hinc not. 1. renuntiationes *Canonicatum*, & beneficiorum *simplicium*, facillè admitti, si beneficiato aliunde provifum sit de honesta sustentatione; *non item* beneficij *Parochialis*; cum habeatur ratio plebis; & ideo renuntians exprimere debet tempus (v. g. quòd saltem tribus, vel quatuor annis illi Ecclesiæ serviverit) *Parisius l. 3. de resign. benefic. q. 2. n. 21.*

Not. 2. renuntiationes *Prelatorum*, qui ordinariam, vel generalem jurisdictionem obtinent, ut sunt *Abbatès, & Prælati Regula-*

gulares, adhuc difficilius solere admitti; si tamen ex iusta causa licentiam resignandi petant, ipsis non esse negandam, *c. fin.* 16. q. 7. *junct. gloss. V. retinere*; postquam autem Abbas v. g. resignavit, manet professus ejusdem Monasterij; sic Parisius *cit. lib. 1. q. 17. num. 54. & post Abbatem*, obtinet primum locum in Choro, & Conventu.

Not 3. Clericos minores 25. sed majores, 14. annis, etiam sine autoritate Tutoris, renuntiare posse beneficijs, quæ habent; *gloss. in c. ex parte, V. quamvis Minor de restit. spoliat.* quia in spiritualibus æquiparantur majoribus, hoc est, habentibus 25. annos, *cap. fin. de Judic. in 6.* Hinc etiam fit, Clericos beneficiatos, religionem ingressos, spectato jure communi, sua beneficia, quæ habent, resignare posse, etiam in favorem alterius, durante tempore probationis; conferri tamen eo tempore non possunt alteri sine ipsius assensu. Colligitur *ex c. Beneficium, de Regul. in 6. junct. gloss. V. assensus*; sed jure novo Tridentini, *sess. 25. de Regularib. cap. 16.* effectu caret, si fiat prius, quam ante duos menses proximos ad professionem, & solum hac secuta valet; cum Concilium loquatur generaliter, & non restrictè ad solum renuntiationem temporalium, ut vult Castropalaus *p. 2. tr. 13. D. 6. p. 2. q. 3. nu. 15. & alij.*

2075. Not. 4. Clericos criminosos (qui ob crimen suum, non ipso jure privati sunt, sed solum privandi) resignare posse sua beneficia *purè, & simpliciter*; imò, & in favorem alterius, ac etiam, si à sententia appellarunt, modò in secundo casu in renuntiatione fiat mentio *criminis, & mota contra se denuntiationis, vel accusationis.* Nam appellatio suspendit solum jurisdictionem Judicis à quo. Quia tamen talis resignatio, per sententiam Judicis rescindi potest, resignatarius ante sententiam Judicis non habet jus irrevocabile, ut in simili diximus *num. 2071. in fine*; præjudicium autem, quod per talem resignationem fit, Ordinario per accidens est; quia resignans, illud directè non causet; sed utitur jure suo. Mentionem *criminis, vel mota contra talem Clericum accusationis, denuntiationis, aut inquisitionis,* requirit Rebuff. *in praxi benefic. de mod. amittendi benefic. num. 52.* sed probabi-

lius contrarium tenet Castropalaus *cit. D. 6. §. 2. nu. 9.* quia nullo jure cautum est de tali expressione; nec etiam habetur de stylo curiæ invariato, & specialiter approbato.

Not. 5. Clericum, qui solum habet *jus ad rem*, non autem *reale beneficij*, posse renuntiare *purè, & simpliciter* tali beneficio; non autem *in favorem alterius*; aliàs cederet alteri jus, quod ipse non habet: secus est, si habeat *jus in re*, licet literæ suæ collationis, vel provisionis nondum sint expeditæ, modò collatio illi facta sit; Tholosan. *lib. 17. c. 17. nu. 16.* item, Clericos, etiam infirmos, resignare posse sua beneficia, etiam in favorem alterius, ubi tamen nota, quòd beneficium sic resignatum non censeatur *vacans per renuntiationem, sed per mortem renuntiantis*, nisi renuntians per 20. dies, numerandos post diem consensûs præstiti coram legitimo Superiore admitti, supervivat, ut dicitur *c. 2. h. t. in 6. & habetur in regul. 18. Cancellariæ Apostolicæ, per Innocentium VIII. posita; V. plerique 8. q. 1.*

2067. Hæc regula locum habet in omnibus beneficijs, & dignitatibus, etiam Patronatis, in renuntiationibus *extra Curiam Romanam* factis *coram Ordinarijs*, aut etiam *Legatis Sedis Apostolicæ*, ut scilicet caveantur fraudes; & ne beneficia, *quasi per hereditariam successionem ad alios transeant*; item in casu permutationis, vel unionis, etiam si beneficium concessum sit solum in commendam, de quibus Pirhing hic *n. 32.* Ut tamen prædicta regula locum habeat, requiri; 1. ut renuntiatio *fit facta.* 2. quòd à *legitimo Superiore sit admissa.* 3. quòd resignatio sit facta, *post illam resignante infra 20. dies ab ea numerandos naturaliter mortuo, esto, dum resignaret, sanus fuerit, de quibus omnibus fusè Pirhing cit. ubi etiam probabile judicat, inchoandos illos dies 20. à primo die, post diem præstiti, & admitti consensûs renuntiantis per se, vel alium: quia autem nullum titulum Canonicum, vel jus reale habent in beneficio, renuntiare non possunt; quales sunt criminosi ipso jure suis beneficijs privati, vel aliud cum pacifica possessione adepti, incompatibile cum priori, ut dicitur *c. de multa, de præbend.* Cæterum de illa regula Cancellariæ dicemus *lib. 3.**